

WIM LAGAE

Show us the way

Ook dit voetbalseizoen presteerde de voetbalclub van mijn jeugd en hart boven zijn stand. Met een modaal jaarinkomen van negen miljoen euro bereikte KV Kortrijk, tegen elke economische voetballogica in, voor de derde maal in zes jaar play-off 1 van de Jupiler Pro League. KRC Genk, minstens viermaal rijker, slaagde er niet in om de top zes te halen.

Het voetbal in het Guldensporenstadion was attractief en de sfeer opperbest. Ook vrouwen en jongeren vonden de weg naar KVK. Bij ons thuis was de vraag naar onze vijf gezinsabonnementen nooit groter. Onze zonen hebben immers een wachtrij vrienden en vriendinnen die willen proeven van de unieke voetbalsfeer. De West-Vlaamse trainer Yves Vanderhaeghe belichaamde perfect de strategie van KVK: met koopmanskunst de transfermarkt afschuimen en vervolgens met veel fysiek en *grinta* uitgekookt scoren. 'Yveske' zat zeven jaar op de bank als T2 in de schaduw van het tactisch en organisatorisch genie Hein Vanhaezebrouck, die eindelijk zijn stap hoger heeft gezet naar het rijkere KAA Gent.

Als dank voor zoveel inzet en clubliefde ontroiden de diehardfans voor de wedstrijd tegen Standard een opvallende tifo. Geen oproep tot haat en geweld, wel een warme 'Show us the way', waarbij Yves letterlijk de weg wees naar Europa en zijn voetbalvetpotten. Ook Standard werd die avond weggetikt met 3-1 en virtueel zat underdog Kortrijk voor het eerst in zijn geschiedenis in de Europa League. Maar toen al wist Yves dat hij zijn drie (3!) weken eerder ondertekende contractverlenging tot 2018 nooit zou nakomen. Een tweet van de voorzitter – 'Wat zijn een contract en een woord nog waard?' – bevestigde het absurde gerucht dat Yves al getekend had bij het KV Oostende van miljardair Marc Coucke. Op een in Oostende inderhaast bijeengeroepen persconferentie een dag later werd de overstap bevestigd door KVO-voorzitter Coucke, die helemaal niets begreep van de commotie. KV Oostende zou toch keurig, zoals contractueel gestipuleerd, de afkoopsom van 200.000 euro betalen? De zelfzekere Coucke werd geflankeerd door Yves Vanderhaeghe, die benadrukte dat hij na zeven jaar inzet meer dan ooit deel uitmaakte van de KVK-familie. Net door zijn verbeterde contract van drie jaar bij KVK had Kortrijk juist 150.000 extra afkoopsom kunnen vangen. Van altruïsme gesproken! Ook liet hij doorschemeren dat hij graag zou blijven werken met de *physical coach*, T2 en keeperstrainer van Kortrijk – Trouwens, de ontslagvergoeding en het loon van Vanderhaeghe overschrijden het jaarinkomen van Oostende toen het nog een modale tweedeklasser zonder Marc Coucke was.

Als opstapje naar de rauwe wereld van het voetballcapitalisme kon deze move tellen. De verbouwereerde KVK-fans moesten enkele dagen later naar nog meer adem happen, toen de West-Vlaamse meerderheidsaandeelhouder bekendmaakte dat hij zijn aandelen voor vijf miljoen euro verkocht had aan de Maleisische miljardair Vincent Tan. Als eigenaar van Cardiff City en recent van FK Sarajevo is deze man eerder berucht dan beroemd vanwege zijn eigengereide optreden. Geïnspireerd door bijgeloof joeg hij de Cardifffans in de gordijnen door de clubkleuren te veranderen en bizarre sportieve keuzes te maken. Tegelijk investeerde Tan fors in het stadion en de clubuitbouw van Cardiff. Het blijft gissen naar het waarom van Maleisische miljoeneninvesteringen in een Vlaams provincieclubje. Alleen de toekomst zal uitwijzen of KV Kortrijk de jackpot gewonnen heeft, dan wel zijn ziel en commerciële stabiliteit op het spel gezet heeft. Zeker is dat de KVK-fans die zich vol clubliefde uit de naad werkten aan de tifo, zich van slogan hebben vergist. Niet 'show us the way', wel 'show me the money' is het leidmotief in voetbalmanagement. ■

Prof. dr. Wim Lagae is sportmarketeer aan de KU Leuven (FEB Campus Antwerpen en FaBeR) en gastdocent UGent.